

2. DOMAČE BRANJE

M. AROLD: Živeti hočem

1. Mark zve resnico

Tako! Dovolj imam vsega! Končno sem spoznala tipa, ki se mi zdi mega kul in kmalu zatem zvem za svojo bolezen! Grozno! Sedaj ko sem povedala Lisi mi je malo lažje. Predvsem zato, ker vidim, da so na svetu ljudje, ki te lahko razumejo. Tako, kar povedala mu bom. Že vrtim telefonsko številko....dringggg...samo zvoni....to čakanje me vznemeri...naj prekinem?...končno se oglasi Marc...nič mu nočem namigniti...zmeniva se čez eno uro in pol v bližnjem parku...ali mu bom lahko zaupala svojo skrivnost - bolezen?...

Hitro se oblečem in odhitim proti parku. Marc je že tam, čeprav je od najinega pogovora minilo dobri 45 minut. Očitno je bil tako neučakan in me je hotel videti. Oh, le zakaj je morala ta bolezen priti! Še vedno premišlujem ali mu naj povem ali raje ne. Za začetek se objameva in nato začneva pogovor kot ponavadi. Pravzaprav ga ne poslušam dobro, ker po malem zbiram pogum in se pripravljam, da mu povem vse o meni in AIDS-u. Kar naenkrat pa Mark izjavi, da je v časopisu zasledil, da so se nekateri nesrečni ljudje okužili z AIDS-om prek transfuzije. Zdrzne me tako močno, kakor da bi me nekdo polil z mrzlim tušem. Izkoristim priložnost in mu povem vso svojo zgodbo od začetka, ko sem spoznala Floriana, pa vse do tistega, ko sem dobila pismo. Nato se mi močno zatakne in ugotovim, da imam čisto suho grlo. Marc mi predlaga, da greva na pijačo, da si bom opomogla. Močno protestiram in mu rečem, da moram zgodbo povedati do konca. Nato mu povem še vse o testiranju in o izvidu. Nato čakam, da bo začel kričati, bežati me zmerjati ali kaj podobnega ... Na vsak način se mu nočem smiliti. Predlagam mu tudi, da ni treba da se še kdaj vidiva in da bom njegovo odločitev sprejela. Ko tako mine približno sedem minut, Marc zapre usta, me močno stisne in poljubi. Brez zadržkov! Kaj takega! Človek si v sanjah ne bi želel kaj boljšega. Fant mi pove, da ga ni strah, da bi se družil z mano in da veliko ve o AIDS-u, saj ga je članek v časopisu tako pritegnil, da je želel zvedeti prav vse o AIDS-u. Rekel je tudi, da ga ni strah se poljubljati, saj ve, da se na ta način AIDS ne prenaša. Ja, česa človek vse ne doživi! Pa tako sem se mu bala povedati. Vsaj eden, ki ima malo pojma, kako se počutim. Tako me Marc še tri minute močno stiska k sebi, potem pa mi na uho zašepeta, da bi rad imel za punco in da sem ta punca jaz. Nekaj časa molčim in buljim vanj, če se samo heca ali misli

resno. Nato me še enkrat strastno poljubi jaz pa med poljubljanjem govorim, da bom vsekakor njegova punca. Mogoče pa le obstaja svetla plat bolezni...

2. Florian se je okužil s tranfuzijo krvi. Imel je prometno nesrečo z motorjem in je pristal v bolnišnici. Ker je izgubil veliko krvi je potroval tranfuzijo, ki je bila na žalost okužena z virusom HIV.
3. Vsekakor se mi zdi Florianova odločitev pravilna. Ni bil sam kriv, da je po čistem naključju dobil to bolezen. In če bi bila jaz Nadine, bi se mi zdelo prav, da vsja izvem, da se v mojem telesu nekaj dogaja, ne pa da bi bilo nato, čez nekaj časa, ta bolezen izbruhnila iz »nič«. Jaz bi ravnala enako kot je to storil Florian, ker sem zagovornik tega, da mora vsak poznati resnico o sebi in se nato sam odločiti, kako nadaljevati življenje.
4. Absolutno se mi zdi prav, da se Nadine ni vdala v svojo usodo. Šport ji je pomenil skoraj vse in če bi nehala trenirati, bi vrjetno izgubila vsak kanček upanja in volje do življenja. Reakcija ostalih soigralk je bila pač malo nenavadna. Toda tako pač človek reagira, če nima preveč veliko pojma o bolezni. Vrjetno pa bi jaz reagirala podobno, saj človek vedno misli le nase, ne pa tudi na sočloveka. Mogoče bi v takih trenutkih morali vsi odreagirati drugače. Vendar pa sedaj, ko sem knjigo prebrala do konca, bi takemu človeku, predvsem če bi bil moj prijatelj, ponudila vso svojo podporo.
5. Kljub temu, da je Lisa izvedela, da je Nadine seropozitivna, se je sprijaznila s tem in jo še vedno sprejela za svojo prijateljico. Ni se obremenjevala s tem, da ima Nadine smrtonosno bolezen. Mogoče je bil razlog zato, tudi Lisino dobro poznavanje bolezni. Bila je nadvse razumevajoča in znala se je postaviti v Nadine-ino kožo. Bila je zares prava prijateljica.
6. Največ sem o AIDS-u izvedela preko interneta. Nekaj sta mi povedala tudi oči in mami. Predvsem se mi zdi, da imamo v šoli premalo pogovorov o AIDS-u, raku in drugih podobnih sodobnih in neozdravljivih boleznih. Predvsem pa bi nam tudi v šoli morali dati vedeti, da lahko na vsakem koraku srečamo človeka s podobno boleznijo in da moramo čisto vse ljudi sprejemati takšne kakršni so. Če bi se več ljudi zavedalo tega, bi se, pomoje, število okuženih zmanjšalo, ker bi se tudi bolj zavedali zaščite pred virusom HIV.

Ravno zaradi tega, smo tudi lansko let (2005), s sošolci iz 9.c in 9.d, 1. decembra organizirali akcijo za Boj proti AIDS-u. Nosili smo rdeče pentlje in razobesili plakate po šoli. Upali smo, da bo vsaj kakšnemu učencu na šoli vzbudilo zanimanje in da bodo o tej bolezni hoteli vedeti čim več.

7. Seropozitiven pomeni, da v svojem telesu vsebuješ viruse HIV. Iz tega virusa se potem lahko ali pa tudi ne, razvije bolezen imenovana AIDS. Ko pa se razvije bolezen AIDS, je tvoje telo tako oslajbljeno z protitelesci, ki se pomagajo »boriti« proti boleznim (od najmanjšega prehlada, do gripe, pljučnice itd...), da enostavno lahko umreš samo zato, ker se prehladiš, ker si pil mrzlo pijačo. Tvoje telo nima moči, da bi se borilo proti boleznim.
8. Zato, ker se proti virusu ne bori samo oseba, ki ga ima, temveč vsi člani družine, ki pomagajo čimbolj olajšati trpljenje obolenega človeka. Vsi se trudijo po najboljših močeh. Starše tudi zelo prizadane, če mora otrok umreti pred njimi. Predvsem je boleče tudi to, ker vsi vejo, da bo vrjetno morala ta oseba kmalu umreti, ker na žalost ustreznega zdravila še ni.
9. Okuženim v stiski so najbolj pomagali pri skupinah za samopomoč obolelih za aidsom in seropozitivnih. Na teh srečanjih so se zbrali ljudje z istimi problemi, z isto boleznijo in z istimi vprašanji. Drug drugemu so zaupali svoja očitja in strahove. Med seboj so se zelo dobro lahko razumeli, saj so vsi bolehalo za isto boleznijo.

10.

ime	starost	poklic	okužba zaradi
Andi	20	Avtomehanik	?
Gisela	27	Vzgojiteljica	?
Manuel	29	Študent prave	?
Neki gospod	40		?

11.

za	proti
Pomoč sošolcev, učiteljev	Izločenje, odiranje, izogibanje

Ena skrb in skrivnost manj	Napačna predstava o bolezni
Lažje bi te razumeli	Poniževanje, izobčenje

12. Če hočeš v Sloveniji narediti anonimen test v zvezi z HIV, se moraš posvetovati na Kliniki za infekcijske bolezni in vročinska stanja na Japljevi 2, v Ljubljani.

Lahko pa tudi zavrtiš telefonsko številko 01 520 99 00 in se anonimno posvetuješ o bolezni HIV in AIDS.

13. Ja, no... moje življenje mi je všeč in sprejemam ga takšnega kakršen pač je. Prav veliko izbire tako ali tako nimam. Na trenutke se mi zazdi, da je moje življenje kot nekakšna velika črna luknja, ki me vsrkava v svoje črno dno, brez da bi me karkoli vprašalo, če se mogoče strinjam s tem. Včasih se mi zdi, da so kakšna obdobja prav depresijska in da tako ne gre več. Vesela sem, da v svojem »lajfu« najdem tudi take stvari, ki me v določenih trenutkih pomirijo, razveselijo in nagradijo. Trenutno bi vrjetno spremenila samo to, da bi se z svojimi pravimi prijatelji in s svojo družino res razumela kar se da najbolje. Napisan pa imam tudi list želja, ki jih hočem pri sebi in v svojem življenju še spremeniti. Vendar pa se mi to zdi zelo dolgotrajen postopek